

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący)

SSN Rafał Małkowski

SSN Roman Sądziej (sprawozdawca)

na posiedzeniu – bez udziału stron – w dniu 14 czerwca 2013r.,
po rozpoznaniu w sprawie zażalenia złożonego przez P. D. na postanowienie
prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 7 marca 2013r., sygn. Ds.../13, o
odmowie wszczęcia śledztwa,
wystąpienia Sądu Rejonowego w R. postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2013r. o
przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na
dobro wymiaru sprawiedliwości (sygn. II Kp .../13),
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R. inicjatywę przekazania sprawy – rozpoznania zażalenia
P. D. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – innemu sądowi
równorzędnemu uzasadnił tym, że u podłoża stawianych przez skarżącego
zarzutów licznym prokuratorom i policjantom były jego twierdzenia, że w sprawie II
K .../09 Sądu Rejonowego w R. doszło do sfałszowania protokołu rozprawy z dnia
7 września 2010r., a wskazywani funkcjonariusze publiczni w przestępczy sposób
udzielali pomocy sprawcom fałszerstwa w uniknięciu odpowiedzialności karnej.
Fakt, że zarzut popełnienia „źródłowego” przestępstwa dotyczył właśnie działania
Sądu Rejonowego w R. – jak wskazano w postanowieniu – uzasadniał wystąpienie

z przedmiotowym wnioskiem, gdyż w zewnętrznym odbiorze funkcjonowania tego Sądu mogą powstać racjonalne wątpliwości o braku warunków do bezstronnego rozpoznania zażalenia przez sędziów tego Sądu.

Wystąpienie Sądu Rejonowego R. było uzasadnione. Dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., rzeczywiście przemawia za odstąpieniem od zasady rozpoznania sprawy przez sąd ustawowo właściwy, jeżeli szczególne okoliczności stwarzają rozsądne podstawy do wyrażania negatywnych ocen co do możliwości w pełni obiektywnego i rzetelnego jej rozpoznania w tym sądzie P. D. w swych zeznaniach i licznych pismach procesowych twierdził, że wskazywani przez niego funkcjonariusze publiczni „próbują zatuszować nadużycia popełnione w Sądzie” (k.91) czy też „ukrywać przestępstwo”, do popełnienia którego „doszło w trakcie procesu w Sądzie Rejonowym w R.” (k.93). W tej sytuacji podzielić należało stanowisko Sądu występującego, że rozpoznanie przezeń zażalenia P. D. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa mogłoby wywoływać przekonanie, że to nie tylko merytoryczne względy zadecydują o sposobie rozstrzygnięcia sprawy – o zasadności bądź bezzasadności wniesionego środka odwoławczego.

Konsekwencją takiej oceny przedstawionej sytuacji procesowej, było uwzględnienie przez Sąd Najwyższy inicjatywy Sądu właściwego i na podstawie art. 37 k.p.k. przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.